

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILEA, MARIAN

Zeppelinul piticului / Marian Ilea. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2819-0

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Marian Ilea

Zeppelinul piticului

Cu ilustrații de Mihai Olos

Editura Paralela 45

Cuprins

Baba din drum / 7
Povestea vieții trecutului rapsodului Gherasin scrisă de el însuși în colaborare cu duhul sfânt / 17
Cârciuma „La Margit“ / 24
Invazia (variantă) / 33
112 / 43
Dreptul la replică / 49
Poveste contemporană cu Zmeu și Cosînzeană / 57
Republica IZA / 70
Tărîmul rîmelor / 84
Triptic. Două femei / 101
Boony & Erszebet / 108
Mikigizi Yka & domnul Both / 119
Pianina albă a doamnei amiralului Belô Poteka / 128
Zeppelinul piticului / 144
Scrisoarea lui Sentslai Arpad către tatăl său Sentslai Adalbert / 154

Baba din drum

În casa mare, pe ulița ce duce din drum la rîu, aproape de magazinul ei, bătrîna Ioana Șteț din Ieud și-a adunat familia. Ca în fiecare an. De hramul bisericii, de Sfînta Maria. Ioana Șteț are șaptesprezece urmași împrăștiați în lumea largă. E seara de Sfînta Maria, cînd toți vin acasă. Ascultă raportul pe care bătrîna îl face despre găzdăluit și despre pămînturile la care nu mai ajunge, care sînt ale lor și nimeni nu vrea să-i pună în posesie. Tîrziu, în noapte, Ioana Șteț pune masa. Se uită la ai ei și se satură privindu-i cum mănîncă poftos.

Cu trei zile înainte de sărbătoarea din anul două mii șaisprezece, s-a gîndit, mai ales noaptea, ce trebuie să le spună, cum să facă pentru ca fiecare dintre cei duși pe alte coclauri să înțeleagă că pămînturile neamului lor îi așteaptă, că prețul redobîndirii n-are importanță.

La ora șaptesprezece, în anul două mii șaisprezece, de Sfînta Maria, bătrîna Ioana Șteț din Desiștea a început să cuvînte. Ai ei o ascultau tăcuți și atenți.

Dragii mei, de la-nceput vă spun că iară l-am ascultat pe primaru' Boholici, care-i și oarece neam cu noi, cum zîce: „Mătușă

Ioană, să-ți spun de la-nceput că toată problema ar fi trebuit rezolvată cu Legea Lupu, și foștii mei colegi n-au făcut nimic în anii nouăzeci și cinci și nouăzeci și șase, eu nu eram atunci la primărie, că doară cunoști, da' să nu mă spui că dau vina pe ei, ce n-o isprăvit ei la timp trebuie să tomnesc eu, acolo unde legea mă lasă". Și după minciunile care mi le-o zîs, o luat-o cu anu' o mie nouă sute șaptezeci și șase, cînd un profesor, care-i și azi cu taina lemnului, adică Pop Taina, și-o doamnă care-i cu plante medicinale, adică Pop Ghizi, o căpătat de la comuniști loturi ajutătoare. M-o mai informat că el și primăria lui o rămas proprietari pe locurile unde-s căminul, poliția și-un magazin, ăla din centru. „De-aia, mătușă Ioana Șteț, pămîntu' vostru s-a tot diminuat.“ Așa mi-o zîs. Așa vă zîc și io vouă.

S-o apropiat de urechea mea stîngă, că eram în drum, lîngă primărie, și mi-o mai șoptit: „Nu vreau și n-am interes să iau averea cuiva, că nu mi-o iau mie, Doamne- ferește și păzește, de greșit cu dumneata sigur undeva s-a greșit, că n-am știut eu cum stau lucrurile, da' și dumneata m-ai dat în judecată, mi-ai cerut și daune dacă nu te pun în posesie“. Aici zîce drept, așa am și făcut, dragii mei, și la judecătoria din Sighet io am cîștigat, trebuie să mă pună în posesie ori să-mi deie despăgubiri cîte o mie de lei pîntru fiecare zî de-ntîrziere. Da' s-o-ntors lucru' judecat bine la Sighet la Tribunalu' din Baia-Mare, să se mai judece o dată. Atunci și-o arătat Boholici fața, o rîs și-o strîgat după mine: „Ești casată cu tot cu sentința ta, babă Ioană“. Am tăcut, am amînat rejudecarea un an, da' mi-o trecut judecătoria cauza la perimări și s-o perimat și dosaru'.

Nu-i bai, am zîs, baba Ioana te-o pus primar, baba te-a da jos, că-i an de alegeri. De pus l-am pus, da' iară o cîștigat și dosaru' de rejudecat o rămas la perimate. Cu Boholici și cu avocații lui și-ai

mei n-o să stau la masă să ne-nțelegem. Pămîntu' ăsta din centru' comunei îi al meu și-al vostru. În mai și-apoi în iunie, iest an, am vorbit iar cu Boholici, că de opt ani de zile nu i-am mai auzit vorba și nu vreau să-l mai aud alți opt. I-am și spus în drum, către cămin, de data asta, că nu mai vreau nici să-l văd, nici să-l aud. O strîgat după mine: „Nu-s nebun, babă Ioană, să te pun în posesie. Că de eram, mă duceau la Sighet. Nici să-mi fi fost mamă nu ți-aș fi dat pămîntu', da' ai tu pe cineva la primărie care-ți dă apă la moară, și-oi afla eu care-i persoana. Și-apoi ne-om mai întilni noi“.

Din ziua ultimei amenințări, am pus-o pe Ana să aranjeze garduri în jurul pămîntului rămas liber și să pună jipurile voastre hăpt în ușile de la intrarea în magazinul din centru, în alea de la cămin și poliție. M-au amendat de trei ori pe săptămînă cu cîte-o mie de lei, săptămîna trecută mi-o adus o amendă din asta de zece mii de lei, toate le-am contestat și-avem iar procese. M-o căutat alții de la noi din comună, să coopereze în contră cu mincinosu' de la primărie, că au și ei sentințe de punere în posesie care stau tăt la naftalină, în primărie. Deocamdată nu le-am zîs nici că-i albă, nici că-i neagră. Om mai vedea.

Dragii mei, să țineți minte că pămînturile astea o fo' proprietate de-a Paraschii lu' Gheorghe a Nuțului, străbunica voastră, care-o fo' dusă la pușcărie de comuniști și cînd s-o-ntors nu le-o mai avut. N-o mai avut nici locurile de la Henteș Baltă, unde neamu' nostru avea mulți stejari bătrîni. Acolo s-o dus unu' Pop Gheorghe și altu' Pătruș să taie arborii ăia împreună cu Pițura, secretaru' de partid, ăla cu motocicletă verde și blond la păr. Era o joie mare, în anu' cela, o dus care cu boi să transporte lemnu' pentru magazinul din centru, și numa' unu' Gyuri o strîgat către iei: „Măi comuniștilor, lăsați lemnele că nu-s ale voastre“. Blondeu' i-o tras o palmă, că Gyuri o căzut pe jos și i s-o rupt două coaste. Din grajdu' care-o

EDITURA PARALELA 45